

อุปกรณ์ช่วยพยุงเดิน ในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองระยะพื้นฟู

Body weight support training of rehabilitation in stroke patients

อาจารย์ที่ปรึกษา

นายแพทย์บุภาสิต โอลวากานนท์

ผู้นำเสนอ

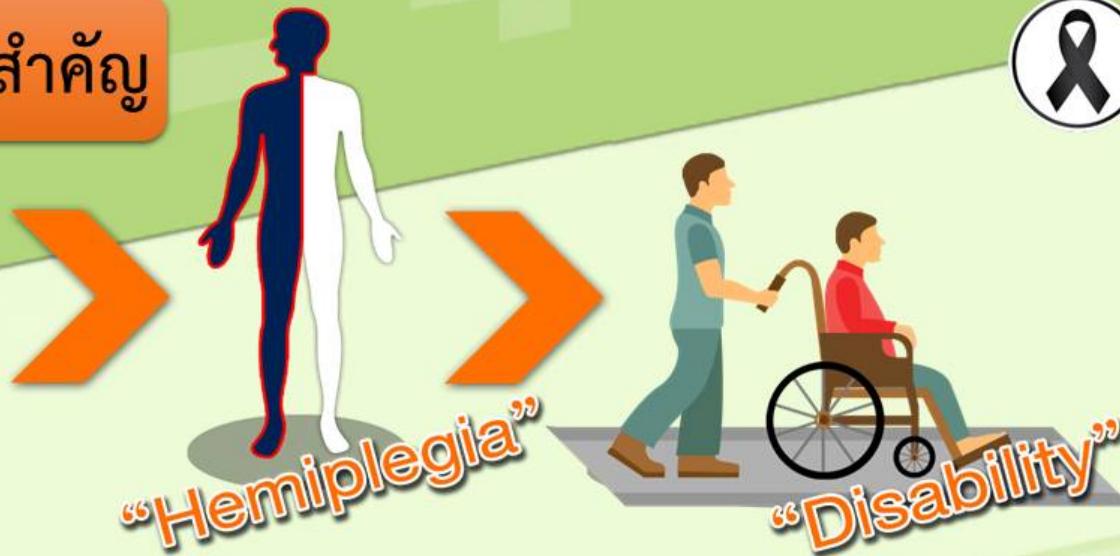
นางสาวพรธิภา มูลดี

งานภายในภาพนำบัด โรงพยาบาลทรายมูล จังหวัดยโสธร

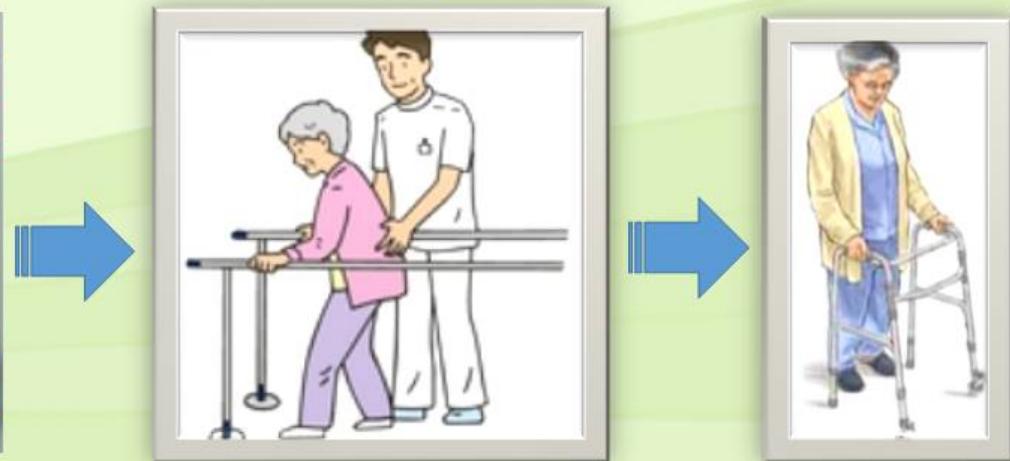

ที่มาและความสำคัญ

อวัต

ปัจจุบัน

ร้อยละ การทรงตัว(ยืน/เดิน) โรงพยาบาลรายมูล

ปี พ.ศ	จำนวนผู้ป่วย(ราย)	ร้อยละการทรงตัว
2557	19	73.68
2558	21	71.42
2559	23	73.91

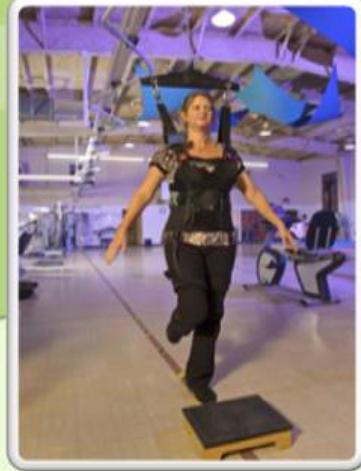
ลักษณะของผู้ป่วย อัมพาตครึ่งซีก

- ยืนเอียงลำตัว
- ยืนลงน้ำหนักที่ขาทั้งสองไม่เท่ากัน

- ความสามารถในการทรงตัว

(นิพนธ์ พวงวินทร์, 2534)

ราคาสูง

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลการฝึกเดิน โดยใช้อุปกรณ์ช่วยพยุงเดินในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองระยะฟื้นฟู

ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง

$n = 5$

กลุ่ม
ทดลอง

$n = 10$

$n = 5$

กลุ่ม
ควบคุม

วิธีการศึกษา

- ▶ 60 นาที/วัน
- ▶ 3 วัน/สัปดาห์
- ▶ ระยะเวลา 4 สัปดาห์

ประเมินผู้ป่วยหลังลืนสุดการฝึก $n = 10$

อุปกรณ์ช่วยพยุงเดิน

1. คาดปรับความกว้าง

2. สายปรับความสูง

3. มือจับ

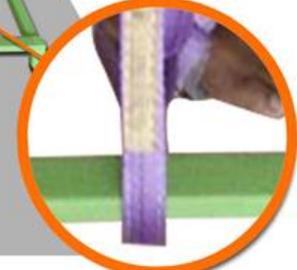
4. เสื้อพยุงตัว

5. ส้อเลื่อน

6. สายช่วยพยุงขาอ่อนแรง

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1. ระดับความสามารถเดิน

Functional Ambulatory Category (FAC)

2. การทรงตัว Berg Balance Scale (BBS)

วิเคราะห์ข้อมูล

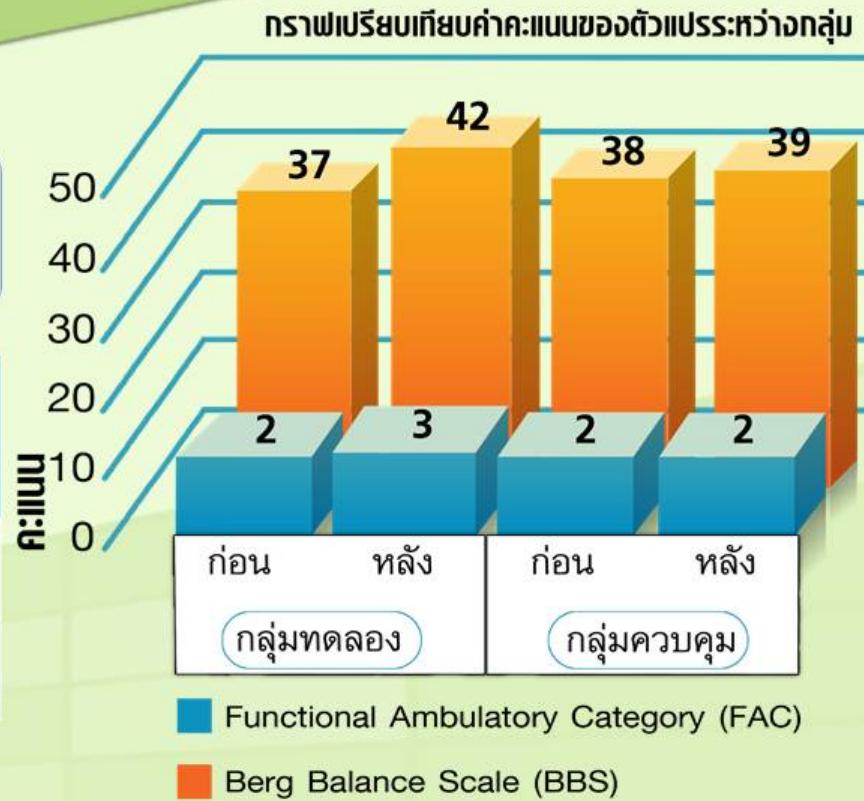
โดยใช้สถิติ Wilcoxon signed rang test

ผลการศึกษา

ตารางที่ แสดงข้อมูล ค่ามัธยฐานและค่าเฉลี่ยของตัวแปรเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปร	กลุ่มทดลอง (n=5)		กลุ่มควบคุม (n=5)		P-value
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	
1. Functional Ambulatory Category (ระดับ)	2(1,3)	3(2,4)	2(1,3)	2(2,4)	0.03
2. Berg Balance Scale (BBS) (คะแนน)	37±3.67	42±2.12	37.2±3.70	38±3.39	0.04

การนำไปใช้ประโยชน์

- ช่วยให้ผู้ป่วยฝึกลงน้ำหนักขาที่อ่อนแรง ได้นานขึ้น
- สามารถควบคุมความเร็วตามเหมาะสมเฉพาะราย แรงพยุงตัว ช่วยในการก้าวเดิน
- ป้องกันการล้มขณะฝึกเดิน
- เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ป่วยช่วยเหลือตนเองในการฝึกเดิน

พักรับประทาน